

A Fővárosi Ítéltábla a György Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. György Péter ügyvéd) által képviselt felperesnek, a Kispál Ügyvédi Iroda : dr. Kispál Sándor ügyvéd) által képviselt alperes ellen, kölcsön visszafizetése iránt indított perében, a Budapest Környéki Törvényszék 2013. május 8. napján kelt 11.P.23.339/2012/10. számú ítélete ellen, a felperes részéről 12., 13. és 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 5.040.000 (ötmillió-negyvenezer) forintot és ennek 2007. március 6. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes, 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

A Fővárosi Ítéltábla a pert 9.960.000 (kilencmillió-kilencszázhatvanezer) forint megfizetésére irányuló kereset tekintetében megszünteti, és ebben a körben az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 300.000 (háromszázezer) forint + ÁFA mértékű együttes első és másodfokú részperkötséget, továbbá térítsen meg az államnak felhívásra 147.600 (száznegyvenhétezer-hatszáz) forint kereseti, valamint 597.600 (ötszázkilencvenhétezer-hatszáz)fellebbezési eljárási illetéket. Kötelezi az alperest, hogy térítsen meg az államnak felhívásra 302.400 (háromszázkettőezer-négyszáz) forint kereseti és 302.400 (háromszázkettőezer-négyszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes 15.000.000 forint kölcsön és járulékai megfizetése iránti keresetét elutasította és döntött a perköltség viselése tárgyában is. Az ítélet indokolása szerint a felek között a Ptk. 523. § (1) bekezdése szerinti kölcsönnek is minősíthető, de inkább atipikus jogviszony jött létre. Az alperes a 15.000.000 forint átvételét és annak indokát nem vitatta, miszerint a felperes által képviselt **XY Beruházó és Ingatlanfejlesztő Kft.** (továbbiakban: **XY Kft.**), valamint az alperes által képviselt **ZZ 2002. Bt.** (továbbiakban: **ZZ Bt.**) között létrejött építési szerződés előlege. A kereset elutasítását azért kérte, mert szerinte a gazdálkodó szervezetek közötti elszámolás mentesítette őt a pénz visszafizetése alól. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a peres felek mint magánszemélyek jogviszonya és annak elemzése nem választható el az általuk képviselt gazdasági társaságok közötti jogviszonytól, tekintettel arra, hogy az alperes által átvett pénzösszeg visszafizetésének feltételét a felek a B-nek a **ZZ Bt.** részére történő fizetéshez kötötték. Rámutatott, hogy a peres felek mint természetes személyek között nem volt olyan jogviszony, amely alapján az alperes előleget vehetett volna át a felperestől, továbbá mindhárom pénz átadásról szóló jegyzőkönyv megjelölte a cégek közötti jogviszonyt. Az ítélet szerint - figyelemmel a rendelkezésre álló okiratokra - a felperes által hivatkozott visszafizetési feltétel, a Ptk. 526. § (2) bekezdése szerinti visszakövetelési jog megnyílása beállt: a **XY Kft.** 2.000.000 forintot a saját számlájáról utalt át a **ZZ Bt.** részére, továbbá a 2007. február 22-ei jegyzőkönyv szerint a **XY Kft.** 10.000.000 forintot készpénzben fizetett ki a **ZZ Bt.**-nek, míg a 2007. március 6-án kelt jegyzőkönyv szerint 5.040.000 forint kifizetésére került sor készpénzben, azonban az utóbbi fizetések valójában nem történtek meg. A **ZZ Bt.** két darab, összesen bruttó 17.040.000 forint végösszegű számlát állított ki, amelyek - a bizonylatok szerint - a **XY Kft.** fizetését támasztják alá.

A rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes az okiratokba foglalt pénzösszeg visszafizetésével nem tartozik, ugyanis ha a tervezett banki finanszírozás megvalósult volna, akkor a **XY Kft.** nevében a **ZZ Bt.** felé megtörtént volna a kifizetés, és ezzel egyidejűleg egy ellentétes irányú, de azonos összegű pénzmozgás történt volna a peres felek mint magánszemélyek között. Mivel a banki finanszírozás nem jött létre, nem volt akadálya annak, hogy a gazdasági társaságok a felperes mint természetes személy általi kifizetést a **XY Kft.** kifizetéseként számolják el. Ennek az elszámolásnak a Ptk. 296. § (1) bekezdése értelmében nem volt akadálya, mivel a peres felek mint természetes személyek egyben az egymással jogviszonyban álló gazdasági társaságok teljes körű képviselői is, tehát közös egyetértéssel a közöttük lévő pénzforgalmat elszámolhatták az általuk képviselt társaságok közötti jogviszonyból eredő pénzbeli szolgáltatás teljesítésére, különös tekintettel a Ptk. 277. § (4) bekezdésében írtakra. Tehát nem volt akadálya annak, hogy ennek megfelelő dokumentumokat állítsanak ki.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg az átadott kölcsönösszeg elszámolását, összemosva a magánszemélyek és a gazdasági társaságok közötti jogviszonyt, megsértve a Ptk. 523. §-ában foglaltakat. Nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a peres felek mint magánszemélyek közötti jogviszony nem választható el az általuk képviselt gazdasági társaságok közötti jogviszonytól. Helyesnek találta azt a megállapítást, hogy a Ptk. 526. § (2) bekezdése szerinti feltétel bekövetkezett, a felperes felé a

visszafizetés joga megnyílt. Hangsúlyozta, hogy a szerződések a peres felek között érvényesen létrejöttek, azokat mindkét magánszemély aláírásával ellátta, a pénz átvételét az alperes nem vitatta, a visszakövetelés alapjául szolgáló feltétel bekövetkezett, ennek ellenére az alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Rámutatott, hogy a szerződések a gazdasági társaságok jogviszonyából eredő bármiféle követelésbe való beszámításról, visszatartásról, pénzügyi átcsoportosításról nem rendelkeznek és a felek sem állapodtak meg abban, hogy a kölcsönösszeget elszámolják a XY Kft. kötelezettsége gyanánt. Nem vonta kétségbe, hogy a vállalkozási szerződés kapcsán kerültek a pénzüsszegek az alpereshez, azonban nem a vállalkozási szerződésből eredő jogviszonyban.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást túlnyomó részben helyesen állapította meg, az annyiban szorul módosításra, hogy a számú számla bruttó 5.040.000 forint összege a jegyzőkönyv aláírásával egyidejűleg, készpénz formájában kiegyenlítésre került, melyet az alperes aláírásával bizonyított. Nem merült fel a perben adat arra nézve, hogy a fenti összeg átadása a teljes bizonyító erejű magánokiratban foglaltakkal szemben esetlegesen nem történt volna meg.

Helyesen mutatott rá a felperes fellebbezésében, hogy a peres felek és az általuk képviselt gazdasági társaságok közötti jogviszonyok egymástól elkülönült jogviszonyok, azok külön kezelendők. Nem kétséges, hogy a 2006. december 22-én, 2007. február 7-én és 2007. február 15-én kelt „átadás-átvételi jegyzőkönyvek” tanúsága szerint a peres felek közötti megállapodás mint magánszemélyek között jött létre, figyelemmel a XY Kft., valamint a ZZ Bt. közötti vállalkozási szerződésre. A felperes a megállapodásokban írt összesen 15.000.000 forintot a gazdasági társaságok közötti építési szerződésre tekintettel adta át az alperesnek előleg jogcímén, a visszafizetés feltételül pedig abban állapodtak meg, hogy azt az alperes a projekt banki finanszírozásának folyósítását követően, a szerződés szerinti előlegszámlájának ellenében a XY Kft. utalása és a ZZ Bt. bankszámláján történő jóváírást követően fizeti vissza a felperes részére. Tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a peres felek mint magánszemélyek és a gazdasági társaságok közötti tartozások a Ptk. 296. § (1) bekezdése alapján egymással szemben beszámíthatók. Erre abban az esetben lett volna lehetőség, amennyiben a XY Kft. és a felperes, valamint a ZZ Bt. és az alperes között engedményezési, illetve tartozásátvállalási szerződés jött volna létre, azonban erre a felek nem hivatkoztak és ebben a tekintetben semmilyen adat nem állt rendelkezésre.

Az alperes a peres eljárás során nem vonta kétségbe, hogy az okiratokban feltüntetett pénzüsszeget mint magánszemély átvette, melyet a ZZ Bt. az építési szerződésben foglalt kötelezettségének teljesítésére használt fel. A felek a megállapodásukban rögzítették azt is, hogy milyen feltételek mellett köteles az alperes a tartozását visszafizetni a felperes részére. Tény, hogy a XY Kft. a beruházásához szükséges bankhitelt nem kapta meg, ennél fogva a kivitelezéshez szükséges pénzüsszeg folyósítására sem került sor. A 2007. március 6. napján kelt jegyzőkönyv szerint a XY Kft. 5.040.000 forintot megfizetett a ZZ Bt. 005383 számú előlegszámlájából, mely pénz átvételét a jegyzőkönyv aláírásával

egyidejűleg az alperes által képviselt **ZZ** Bt. elismert. Figyelemmel arra, hogy a **ZZ** Bt.-hez az előlegszámla ellenértéke befolyt, így a peres felek közötti megállapodás alapján ezen összeg erejéig beállt az alperes visszafizetési kötelezettsége. Ezért azt a 2007. március 6. napjától számított késedelmi kamatával együtt köteles a felperes részére megfizetni. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a körben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az 1. számú jegyzőkönyv szerint a felperes a ...számú, 12.000.000 forint végösszegű előlegszámlából átutalással 2007. február 22. napján 2.000.000 forintot teljesített, a fennmaradó 10.000.000 forint a jegyzőkönyv aláírásával egyidejűleg a **ZZ** Bt. részére készpénzben átadásra kerül. A per adatai alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a fenti 2.000.000 forint banki átutalás útján ténylegesen megfizetésre került, azonban a további 10.000.000 forint összegű pénz átvétele vonatkozásában a jegyzőkönyv tartalma nem felel meg a valóságnak. A **XY** Kft. vezetőjének szignójával ellátott, azonban a szerződő felek által alá nem írt „építési szerződés 1. számú módosítása” elnevezésű, a **ZZ** Bt. képviselőjéhez faxon érkezett tervezet szerint a 2007. február 19-én benyújtott számú előlegszámlából a mai napig átutalással a megrendelő **XY** Kft. 2.000.000 forintot utalt át, a fennmaradó összeget pedig jelen módosítással egy időben, készpénz formájában rendezik. A hivatkozott építési szerződés módosítása 2007. március 6. napján kelt, tehát ebből az következik, hogy 2007. február 22-én a 10.000.000 forint a megállapodás aláírásával egyidejűleg valójában nem került megfizetésre, tehát a felek szerződésébe foglalt visszafizetési feltétel ebben a részben nem következett be, így a felperes keresete 9.960.000 forint tekintetében a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján idő előttinek minősül. Ezért a másodfokú bíróság a pert ebben a részben a Pp. 157. § a) pontja és a 251. § (1) bekezdése alkalmazásával megszüntette, és ebben a körben az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezte.

A felperes 1/3 részben lett pernyertes, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az első- és másodfokú, továbbá a korábbi eljárásokban megállapított perköltség viselése tárgyában. A felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmén 450.000 forint eljárási illetéket lerótt, melyet a másodfokú bíróság figyelembe vett. A peres eljárásban a felperes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült. A másodfokú bíróság a jogi képviselők munkadíjának megállapításánál tekintettel volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjára, (5) bekezdésére, valamint a jogi képviselők által kifejezett tényleges tevékenységre. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési eljárási illetéket a felek (pernyertességük arányában) a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek az állam javára - külön felhívásra - megfizetni.

Budapest, 2014. június 3.

. Németh László s.k.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

ódi Zsuzsanna
tisztviselő